

РЕШЕНИЕ

№ 169

гр. Стара Загора, 29.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА в публично заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Румяна Б. Пенева

при участието на секретаря Стойка Ив. Нанева
като разгледа докладваното от Румяна Б. Пенева Търговско дело №
20255500900086 по описа за 2025 година

Предявен е иск с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ вр. с чл.45, чл.52 и чл. 86, ал.1 от ЗЗД.

В исковата молба ищцата Ф. С. К. посочва, че ответникът е сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите по полица № BG/06/123000984353, със срок на валидност от 07.04.2023 г. до 06.04.2024 г. за следния лек автомобил: марка „Фолксваген” модел: „Туарег”, ДК № **.

Излага, че на 15.03.2024 г., около 18.25 ч на път II-55, общ. Г., км. 53, е настъпило ПТП при което водачът на посочения по-горе лек автомобил - Ж. Д. З., предприемайки маневра „изпреварване”, навлиза в лентата за насрещно движение и се блъска челно с движещия се в обратната посока микробус марка: „Мерцедес 212”, модел „Спринтер”, ДК № **, реализирайки ПТП. При описаното произшествие ищцата Ф. С. К., която е пътник в микробуса, получава травматични увреждания.

Посочва, че за описаното произшествие е издаден Констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 15.03.2024г.

Твърди, че в резултат на произшествието пострадалата Ф. С. К. получила травма, изразяваща се във: Счупване на десните израстъци на Л3 и Л4 кръстни прешлени, травматична увреда на нервус перунеус в дясно, нервус тибалис в дясно и на Л4 и Л5 - предни коренчета в дясно. Непосредствено след инцидента на 15.03.2024 г. увредената получава първа помощ на място от екип на ФСМП - Г., след което на 18.03.2024 г. постъпва в Неврологичното отделение на към МБАЛ „**” гр. К.. При постъпването си се оплаква от болки

в лумбосакрален отдел на гръбначния стълб, които се засилват при движение, както и от болки в долната част на гърба и таза. След извършени образни изследвания (КАТ и ЕМГ), са поставени посочените по-горе диагнози: фрактура Л3 и Л4 кръстни прешлени, травматична увреда на нервус перунеус в дясно, нервус тибалис в дясно и на Л4 и Л5 - предни коренчета в дясно. След поставяне на посочената диагноза, увредената е оставена за наблюдение в болницата и ѝ е назначено медикаментозно лечение, както и лечение, състоящо се във физикална терапия и рехабилитация при болести на периферна нервна система. Общо престоят ѝ в болницата продължава до 01.04.2024 г., когато пострадалата е изписана с препоръки за хигиенно-диетичен режим и наблюдение от общо практикуващ лекар и невролог, след което продължава лечението си в домашни условия. До втората седмица след катастрофата увредената преимуществено лежи и става от леглото единствено за извършване на тоалет и по нужда. След втората седмица започва да се раздвижва. Възстановяването на ищцата е продължило около 2 месеца след инцидента.

Излага се, че гореописаното увреждане причинило на пострадалата временно разстройство на здравето, неопасно за живота; силни болки в областта на кръста и ограничение на движенията; множество ограничения и затруднения в обичайния ѝ бит.

Посочва, че за обезщетяване на претърпените неимуществени вреди от описаното по-горе произшествие Ф. К. е подала до ответното дружество Уведомление от 29.03.2024г. до „Д.“ ЕАД, а впоследствие е предявила молба-претенция от 22.11.2024 г., но до този момент ответникът не е извършил плащане, което поражда за ищцата правен интерес да предяви настоящия иск.

Моли съда да бъде осъден ответникът да плати на ищцата сумата 60000 (шестдесет хиляди лева), като обезщетение за неимуществените вреди от описаното по-горе ПТП на 15.03.2024г, заедно с лихва по чл. 429, ал. 3 от КЗ в размер на законната лихва върху сумите по обезщетенията, считано от 29.03.2024 г. (датата на уведомлението до застрахователя) до окончателното плащане, като бъдат присъдени и направените по делото разноски.

Моли обезщетението да бъде преведено по лична банкова сметка на ищцата, съгласно удостоверение, приложено в т. 13 от писмените доказателства.

Постъпил е отговор на исковата молба от „Д.“АД, с който ответникът излага доводи за нередовност на исковата молба.

Счита, че исковата молба е нередовна, т.к. не отговаря на изискванията на чл. 127, ал. 4 от ГПК, поради което следва да бъде оставена без движение до отстраняване на посочената нередовност. Моли да се укаже на ищцата да посочи банкова сметка или друг начин за плащане, съгласно изискванията на чл. 127, ал. 4 от ГПК.

Излага, че исковата молба е нередовна, т.к. ищцата не е посочила къде в т.а. „Мерцедес Спринтер" е седяла към момента на настъпване на ПТП.

Посоченото обстоятелство е от значение за проследяване наличието на причинно-следствена връзка между механизма на ПТП и получените от пострадалата увреждания.

Моли да се укаже на ищцата да уточни това обстоятелство.

Оспорва изцяло предявените искове по основание и размер. Не оспорва наличието на действащ към датата на ПТП договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключен относно л.а. „Фолксваген Туарег“ с рег. № **.

Оспорва твърдението на ищцата, че са осъществени предпоставките от фактическия състав на непозволеното увреждане по чл. 45 от ЗЗД, пораждащ отговорността на застрахования в дружеството водач, респ. договорната отговорност на „Д.“ ЕАД.

Посочва, че доколкото във връзка с настъпилото ПТП е образувано досъдебно производство и същото все още е на етап разследване, то не може категорично да се твърди, че причината за реализираното ПТП и фаталните последици от същото е нарушение на правилата за движение по пътищата от страна на водача на л.а. „Фолксваген Туарег“ с рег. № **.

Оспорва наличието на виновно и противоправно поведение, осъществено от страна на водача на л.а. „Фолксваген Туарег“ Ж. Д. З.. Оспорва описания в исковата молба механизъм на ПТП, както и наличието на пряка причинно-следствената връзка между пътнотранспортното произшествие от 15.03.2024 г. и получените от ищцата увреждания. Оспорва заявените в исковата молба обстоятелства, при които е настъпило ПТП.

Посочва, че по делото не са ангажирани доказателства, от които да се установява конкретния механизъм на ПТП, причините и обстоятелствата за настъпването му, които да са довели до вредоносните последици за ищцата. От представения към исковата молба Констативен протокол за ПТП с пострадали лица не може да се установи твърдението, че застрахованият в дружеството водач виновно е причинил ПТП. Оспорва цитирания протокол в частта „обстоятелства и причини за ПТП“. Посочва, че протоколът е съставен от лице, което не е възприело лично обстоятелствата за настъпване на процесното събитие, поради което не се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила относно причините и обстоятелствата за възникване на ПТП. С оглед на това поддържа, че механизъмът на настъпване на ПТП е неясен и недоказан, поради което не е възможно да се проследи наличието на пряка причинно-следствена връзка между процесното ПТП и настъпилите вреди.

Отделно от горното твърди, че в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП от 15.03.2024 г. и фаталните последици от него е поведението на водача на т.а. „Мерцедес Спринтер“ с рег. номер ** К. К., който е предприел изпреварване в момент, когато това не е било безопасно и се е движил със значително превишена скорост за съответния пътен участък. Във връзка с горното прави и възражение за независимо съпричиняване на

ПТП и вредоносните последици и от водача на т.а. „Мерцедес Спринтер“. С оглед на това твърди, че основната и непосредствена причина за настъпване на ПТП е посоченото нарушение на правилата за движение по пътищата от страна на водача на т.а. „Мерцедес Спринтер“.

Твърди, че изключителният принос на водача на т.а. „Мерцедес Спринтер“ следва да бъде съобразен при определяне на дължимото от дружеството ответник обезщетение, т.к. причиняването на ПТП от две различни физически лица независимо едно от друго предполага възникване на отговорност при условията на разделност, а не солидарна такава. Аргумент за последното е и обстоятелството, че отговорността за вреди от непозволено увреждане на две лица се обезпечава от два различни договора за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Макар и разпоредбата на чл. 53 от ЗЗД да предвижда солидарна отговорност на делинквентите, липсва изрична норма, която да указва, че застрахователят по застраховка „Гражданска отговорност“ на един от виновните причинители на непозволеното увреждане също отговаря при условията на солидарност спрямо другия делинквент/неговия застраховател. Съгласно чл.121 от ЗЗД, солидарността възниква само когато е уговорена или по силата на закона. С оглед изложеното и доколкото не е налице нито една от двете правни възможности, предвидени в чл. 121 от ЗЗД, намира, че застрахователят по застраховка „Гражданска отговорност“ отговаря само за вредите, които са пряка и непосредствена последица от поведението на застрахования при него водач. Посочва, че не са налице условията на солидарност по чл.121-ЗЗД. Отговорността на застрахователите е разделна. Посочва, че в този смисъл следва да бъде взето под внимание решение №617 от 13.04.2012 г. на САС по в. т. д. № 3864/2011 г., недопуснато до касационно обжалване с Определение № 232 от 8.04.2013 г. на ВКС по т. д. № 1072/2012 г., II т. о., ТК, докладчик председателят Татяна Върбанова.

Посочва, че към датата на настъпване на ПТП т.а. „Мерцедес Спринтер“ с рег. номер **, при управлението на който е причинено процесното ПТП, има сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите в „З.“ АД, обективирана в полица №117751063. Излага, че доколкото е налице независимо съпричиняване на ПТП, то отговорността на дружеството следва да бъде ангажирана само за част от застрахователното обезщетение. За останалата част следва да бъде ангажирана отговорността на застрахователя на гражданската отговорност на другия причинител на непозволеното увреждане, който има преимуществен принос за настъпване на ПТП. Искът следва да се уважи за такава част, съответстваща на приноса на извършителите за настъпване на ПТП.

Излага, че посоченото обстоятелство се установява както от отбелязването в съставения констативен протокол за ПТП с пострадали лица, така и от справка в информационния регистър на Г.. Ето защо счита, че "З." АД следва да бъде привлечено като трето лице помагач на страната на ответника.

На следващо място оспорва вида и характера на описаните в исковата молба телесни увреждания и връзката им с ПТП. В исковата молба ищцата не е посочила къде е седяла. Посоченото обстоятелство е от значение за проследяване на пряката причинно-следствена връзка между механизма на ПТП и получените телесни увреждания. Посочва, че от представените медицински документи не се доказва категорично, че претендираните увреждания са настъпили в пряка причинно следствена връзка с настъпилото на 15.03.2024 г. ПТП.

В условие на евентуалност, в случай, че съдът приеме иска за основателен, твърди, че пострадалата има съществен принос за настъпилото ПТП и неблагоприятните последици от него. В тази връзка на основание чл.51, ал. 2 от ЗЗД прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на Ф. С. К.. Посочва, че предвид характера на получените травматични увреждания, е пътувала без поставен предпазен колан, с който процесното моторно превозно средство е оборудвано. Счита, че с това си поведение, проявено под формата на бездействие, пострадалата лично е нарушила правилата за движение по пътищата, визирани в чл. 137а, ал. 1 от ЗДП и сама се е поставила в опасност и е допринесла за настъпилите телесни увреди. Намира, че ако ищцата беше положила дължимата грижа за опазване на телесната си цялост с поставянето на предпазен колан, заявените за претърпени телесни травми нямаше да настъпят или щяха да бъдат значително по-леки.

Прави възражение за прекомерност на претендираното застрахователно обезщетение. Намира иска за неимуществени вреди за силно завишен и несъответстващ на реално претърпените и доказани от ищцата болки и страдания от твърдените за настъпили телесни увреждания.

Счита, че искът в размер на 60 000 лв. не е съобразен с вида и степента на получените увреждания, начина на извършване на увреждането, обстоятелствата, при които е настъпило ПТП, вкл. със съществения принос на пострадалата за настъпване на ПТП.

В допълнение отбелязва, че претенцията на пострадалата за изплащане на застрахователно обезщетение за неимуществени вреди е прекомерна и не е съобразена с присъжданите от съдилищата обезщетения за сходни случаи и със социално-икономическата ситуация в страната към датата на настъпване на ПТП.

Оспорва претенцията за законна лихва от дата 29.03.2024 г. - датата на предявяване на извънсъдебната претенция пред застрахователя. Твърди, че в рамките на законоустановения тримесечен срок с писма от 03.04.2024 г., 04.12.2024 г. и от 24.02.2025 г., съответно с номера 0-92-4812 и 0-92-15867i 0-92- 2421 са уведомили ищцата, че ще се произнесе по претенцията след представяне на документи от образуваното досъдебно производство, от които се установяват обстоятелствата за настъпване на ПТП, значими за установяване на вината на застрахования в дружеството ответник водач. С

оглед на това смята, че лихва би се дължала след изтичането на законоустановения тримесечен срок, а не от дата 29.03.2024 г.

Моли да се постанови решение, с което да се отхвърлят предявените искове изцяло като неоснователни и недоказани, ведно с всички законови последици.

Моли да бъдат присъдени сторените по делото разноски, вкл. и юрисконсултско възнаграждение.

С допълнителната искова молба ищцата посочва, че изцяло неоснователно е възражението за нередовност на исковата молба конкретно неспазване на изискванията на чл. 1271 ал. 4 ГПК. с аргумент, че в исковата молба не била посочена банкова сметка на ищцата.

В тази връзка уточнява, че е изпълнено задължението по смисъла па чл. 127, ал. 4 ГПК, като е направено изрично изявление (веднага след петитума в исковата молба, че желае всички дължими на ищцата суми да бъдат преведани по банкова сметка, съгласно представеното удостоверение, приложено в т. 13 от писмените доказателства - конкретно посочена сметка сметка в ОББ АД.

Моли да се отхвърлят възраженията за нередовност на исковата молба.

Във връзка с изричното изявление на ответника, че не оспорва застрахователното правоотношение (изявление на стр. 1. абз. посл. от отговора на исковата молба), моли съда да отдели като безспорен и ненуждаещ се от доказване факт, че към датата на процесното събитие отговорността на сочения от ищцата увреждащ водач е била покрита от сочения в исковата молба застрахователен договор по риска „Гражданска отговорност“.

Твърди, че по възраженията на ответника, свързани с оспорването на елементи от фактическия състав на деликта по чл. 45 ЗЗД, конкретно, оспорването на противоправността на поведението на сочения увреждащ водач (възражение на стр. 2, абз. 2 и абз. 3 от отговора на исковата молба), механизма на произшествието и причинно следствената връзка между действията на сочения от ищцата увреждащ водач и настъпването на ПТП (възражение също на стр. 2, абз. 2 и абз. 3 от отговора на исковата молба), наведеното в тази връзка твърдение, че процесното увреждане би могло да е резултат и от действията на водача на автомобил „Мерцедес Спринтер“, в който се е возела ищцата, заявява, че поддържа всички твърдения по отношение на обстоятелствата и механизма на настъпване на процесното произшествие в т. ч. твърденията за противоправно и виновно поведение от страна на посочения от нея водач Ж. З., които са направени в обстоятелствената част на исковата молба.

Сочи, че по възраженията на ответника, че „изключителния принос“ на водача на автомобил „Мерцедес Спринтер“ следвало да бъде съобразен при определяне на обезщетението, заявява, че съгласно чл. 51. ал. 2 ЗЗД, обезщетението за вреди може да бъде намалено единствено в хипотеза на

визираното в разпоредбата „допринасяне“ („съпричиняване“. „принос“), което допринасяне винаги се свързва стриктно с действията на самия пострадал, а не с действията на трети лица.

Излага, че поддържаното от ответника независимо съизвършителство в см. увреждането да е резултат на самостоятелните действия на няколко лица, е ирелевантно, доколкото чл. 53 ЗЗД урежда, че в хипотези, при които вредата е причинена от няколко делинквенти, последните дължат обезщетението солидарно. Предвид функционалната отговорност на застрахователя, произтичаща от тази на делинквента, при подобни хипотези застрахователите са също солидарно отговорни.

Излага, че по възраженията на ответника относно причинените на ищцата твърдени в исковата молба травматични увреждания по вид и характер, както и връзката им с ПТП (възражение на стр. 3, абз. предпосл. от отговора на исковата молба), заявява, че поддържа всички твърдения по отношение на въпросните факти, които е направила в обстоятелствената част на исковата молба.

Твърди, че посочените възражения също засягат обстоятелства, за чието изясняване са направени доказателствени искания.

По възражението за съпричиняване от страна на пострадалото лице, заявява, че поддържа изцяло изложените в исковата молба фактически твърдения, като заявява допълнително, че никое от действията на пострадалата ищца преди и към момента на събитието не е във връзка с настъпването на процесния противоположен резултат.

Посочва, че по възражението на ответника, свързано с размера на предявената претенция, с оглед принципа на справедливост по смисъла на чл.52 ЗЗД, заявява, че поддържа изцяло изложените в исковата молба твърдения, за отражението, което оказват върху ищцата причинените от ПТП травми. Излага, че тези възражения отново са по съществуващото на спора, поради което отношение по тях ще вземе в хода на съдебните прения, след обсъждането на събрания по делото доказателствен материал, в т.ч. събирането на поисканите гласни доказателства и изготвянето на съдебномедицинска експертиза.

Заявява, че не се противопоставя на направените от ответника доказателствени искания.

Счита за изцяло неоснователно искането за спиране на настоящото дело на основание чл. 229, ал. I, т. 5 ГПК, при изложените твърдения за наличие на висящо досъдебно производство. Излага, че в процесния случай няма твърдения във връзка с процесното увреждане да има висящо наказателно производство в съдебна фаза. Посочва, че както самият ответник сочи има неприключило досъдебно производство. Във всички случаи висящността на наказателно производство в досъдебна фаза е правно ирелевантно за гражданския процес. Сочи съдебна практика в тази връзка - Определение № 274 от 13.06.2011 г. по ч. гр. д. № 270/2011 г., I ГО на ВКС: Определение №

142 от 18.03.2011 г. по ч. гр. д. № 114/2011 г. III ГО на ВКС).

С отговора на допълнителната искова молба ответникът поддържа изцяло съображенията си, всички оспорвания и възражения, изложени в отговора на исковата молба. Поддържа и всички доказателствените искания.

Намира за неоснователни съображенията на ищцата в допълнителната искова молба по отношение на възраженията ни за нередовност на исковата молба поради непосочване на банкова сметка.

Отбелязва, че представеното към исковата молба удостоверение за банкова сметка е представено в изключително нечетливо копие. Моли да се укаже на ищеца да представи четливо копие от същото.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

По делото не е спорно, че на 15.03.2024 г., около 18.25 ч на път II-55, общ. Г., км. 53, е настъпило ПТП между л.а. „Фолксваген Туарег“ с рег.№ ** и микробус марка „Мерцедес 212“, модел „Спринтер“, ДК № **. При процесното ПТП е пострадала ищцата –пътник в „Мерцедес 212“, модел „Спринтер“, ДК № **.

Не е спорно, че към датата на настъпване на ПТП - то за л.а. „Фолксваген Туарег“ с рег.№ **, е налице сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при „Д.“ ЕАД.

Ищцата Ф. К. е подала до „Д.“ ЕАД, уведомление от 29.03.2024г. за настъпване на ПТП на 15.03.2024 г., а впоследствие в изпълнение на разпоредбата на чл. 380 от КЗ е предявила молба - претенция от 22.11.2024 г., но до този момент ответникът не е извършил плащане.

От заключението на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза се установява следното:

Процесното ПТП е настъпило в 18:25 ч. - светлата част на денонощието /на смрачаване - слънцето залязва 18.22 ч./, при мокра асфалтова настилка, на прав участък от пътя – път II-55, Община Г..

В посока от север на юг се е движил л.а. "Фолксваген" Туарег, с рег. №**, управляван от Ж. Д. З..

В посока от юг на север се е движил л.а. "Мерцедес" 212 Д Спринтер /БУС/, с рег. № **, управляван от К. Д. К..

Движението в участъка на настъпване на ПТП към момента на сблъсъка е било интензивно.

ПТП е настъпило на прав участък от пътя и двамата водачи са имали възможност взаимно да се възприемат.

Техническа причина за настъпването на ПТП е навлизането на лек автомобил "Фолксваген" Туарег с рег. № ** в насрещната за него пътна лента

/източната/ - пътната лента, предназначена за движение на л.а. "Мерцедес" Спринтер с рег. № **, при което е създавал опасност за настъпване на ПТП за водача на лек автомобил "Мерцедес" Спринтер с рег. № **.

Действията на водача на л.а. "Фолксваген" Туарег с рег. № ** нямат техническа обосновааност при настъпването на ПТП.

Настъпване на ПТП при конкретната пътна обстановка се дължи на субективните действия на водача на л.а. "Фолксваген" Туарег с рег. № ** - неправилна преценка на конкретната пътна обстановка.

Технически правилните действия за водача на л.а. "Фолксваген" Туарег с рег. № ** е да контролира непрекъснато управлението над своя автомобил и да запази траекторията си на движение в собствената пътна лента за движение, без да я напуска.

Скоростта на движение на л.а. "Фолксваген" Туарег с рег. № ** преди настъпването на удара/сблъсъка и непосредствено преди удара /в момента на сблъсъка/ е 107.16 км/ч.

Скоростта на движение на л.а. "Мерцедес" Спринтер с рег. № ** преди настъпването на удара/сблъсъка и непосредствено преди удара /в момента на сблъсъка/ е 83.74 км/ч.

Опасната зона за движение/спиране на лек автомобил "Фолксваген" Туарег с рег. № ** при движението му с реалната скорост - 107.16 км/ч. е равна на 123.12 м.

Опасната зона за движение/спиране на лек автомобил "Фолксваген" Туарег с рег. № ** при движението му с разрешената скорост от 90.00 км/ч., е равна на 93.24 м.

Опасната зона за движение/спиране на лек автомобил "Мерцедес" Спринтер с рег. № ** при движението му с реалната скорост - 83.74 км/ч., е равна на 83.30 м.

Според експертната, водачът на л.а. "Фолксваген" Туарег е имал техническата възможност да предотврати настъпването на ПТП, като **НЕ** предприема маневрата "изпреварване" без да има видимост, свободен път на разстояние, достатъчно за изпреварване и че може да заеме място в пътната лента пред изпреварваните МПС, като не създава опасност за движението на насрещно движещият се л.а. "Мерцедес".

След като е навлязъл напълно в насрещната лента за движение, водачът на л.а. "Фолксваген" Туарег с рег. № **, нямайки възможност да се върне в своята пътна лента /западната/, към момента на сблъсъка/удара е предприел промяна на посоката на движение, е завъртял волана на автомобила наляво, за да напусне пътното платно източно.

От техническа гледна точка, за да предприеме изпреварването на колона от товарни автомобил /ТИР/, водачът на л.а. "Фолксваген" Туарег с рег. № ** е било необходимо преди да започне маневрата "изпреварване", да се убеди, че има свободен транспортен коридор да започне маневрата, да я реализира и да

се върне безпрепятствено в своята пътна лента /западната/.

Действията на водача на л.а. "Фолксваген" Туарег с рег. № ** нямат техническа обосновааност при настъпване на ПТП.

Настъпване на ПТП при конкретната пътна обстановка се дължи на субективните действия на водача на л.а. "Фолксваген" Туарег с рег. № ** - неправилна преценка на конкретната пътна обстановка.

При спазване на гореописаните изисквания за безопасно движение по пътищата, за водача на л.а. "Фолксваген" Туарег с рег. № ** е имало техническа възможност да не допусне настъпването на ПТП при конкретната пътна обстановка.

Водачът на лек автомобил "Мерцедес" Спринтер с рег. № ** е нямал техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП при конкретната пътна обстановка.

От техническа гледна точка приносът за настъпване на процесното ПТП е изцяло на водача на л.а. "Фолксваген" Туарег.

Видно от експертизата в медицинската ѝ част, установяват се данни за счупване на десните странични израстъци на 3 и 4 кръстцов прешлен. От електромиелографското изследване се установява увреда на десните нерви перонеус ет тибалис, с предно-коренчова увреда вдясно на ниво L4-L5. Не са представени никакви други документи, които биха насочили към друг инцидент, който би могъл да причини тези увреди. Експертизата приема, че получените травматични увреждания са в причинно-следствена връзка е претърпяното ПТП.

Видно от експертизата, травмата засяга страничните израстъци на 3 и 4 прешлен, вдясно. Увреда на десния перониален и тибиаален нерв, вдясно на базата на травмата. Мускулна дисторзия, без засягане на гръбначно-мозъчния канал и гръбначния мозък.

Тази увреда на костните структури в лумбалния отдел и увредата на двата нерва се възстановява до 3 месеца. За този период от време ищцата се е лекувала в болнична обстановка и в домашни условия. За периода са представени болнични листове.

Според експертизата, в периода от първия месец оплакванията са били, независимо от аналгетичната терапия, с по-висок интензитет, особено при раздвижване в същия отдел на гръбнака.

Във втория месец оплакванията са намалели. През този период от време функционалността на лумбалния отдел на гръбнака значително е била ограничена.

В началото придвижването и обслужването е с чужда помощ, впоследствие самостоятелно с помощни средства.

Видно от експертизата, лек автомобил "Мерцедес" Спринтер с рег. №**, фабрично е оборудван с предпазни колани на трите предни седалки, трите средни седалки и трите задни седалки. Триточкови обезопасителни колани са

инерционен тип.

Лек автомобил "Мерцедес" Спринтер с рег. № ** е с осем пътнически места. В автомобила са пътували осем пътника и водача - общо са били девет човека. Пътничката Ф. К. е заемала средното мястото, на втория ред седалки зад седалката на водача на л.а. "Мерцедес" Спринтер и пътниците на първия ред седалки.

Видно от експертизата, в конкретната пътна ситуация, възникналата преносна инерционна сила за пътниците в лек автомобил "Мерцедес" Спринтер при сблъсък/удара, ще е насочена основно напред и малко наляво на автомобила, под ъгъл в рамките на 2°-3° спрямо надлъжната ос на автомобила.

При челен сблъсък, челно ексцентричен сблъсък или челно кос сблъсък, предпазният колан се разтяга макс. 0.10 м., като по този начин поема част от кинетичната енергия при сблъсък/удара и задържа пътника прилепен към седалката.

Коланът няма възпиращо действие при движение на тялото встрани.

От данните, посочени от автотехническият експерт и огледа на буса се установяват категорични данни за използване на предпазен колан. Следи по тялото на пострадалата не са описани при медицинските прегледи, отговарящи на въздействие на поставен обезопасителен колан върху тялото, но същите не са задължителни да се получат.

Предпазният колан основно защитава лицевата част на черепа, неврокраниума, гръдния кош и гръбначния стълб в торакалния отдел и таза. Такива травми не са установени. Вида на травмата на гръбначния стълб отговаря за странично политане, което защитния колан не е в състояние да предпази. Увредени са страничните израстъци на 3 и 4 лумбален прешлен, вдясно. Директно са травмирани два от нервите в тази зона, най-вероятно от преразтягане. Не се установява травма на гръбначния мозък, нарушение на гръбначно-мозъчния канал и директна компресия в канала на гръбначния стълб.

Експертизата заключава, че ако предпазният колан не е бил поставен, вероятността да има фрактура в областта на прешленните тела, тежки дискови хернии, разместване в областта между прешлените, при такова ПТП е най-вероятна, възможно е да има и черепно-мозъчна травма. Всички изброени видове травми са избегнати, поради задържане на тялото върху седалката от предпазния колан, без политане напред и свободно движение на тялото, което би довело до много повече и по тежки травми. Експертизата е категорична, че ищцата е пътувала с поставен предпазен колан по време на процесното ПТП.

Съдът възприема заключението на комплексната експертиза, същото е добросъвестно дадено, изготвено е задълбочено и мотивирано и не се оспорва от страните по делото.

За установяване механизма на ПТП са събрани гласни доказателства.

Относно механизма на ПТП, показания са дали Ж. Д. З. – водач на л.а. „Фолксваген Туарег“, участвал в процесния инцидент и М. К. И. – пътник в същия автомобил. Според показанията им, същите са пътували от гр. Велико Търново към гр. Сливен. По пътя попаднали зад колона от три тира, зад които се движели дълго време. Преди гр. Г. имало възможност за изпреварване - маркировката го позволявала, а отсрещното платно било свободно. Свидетелят З. предприел изпреварване на първия тир. След като успешно го изпреварил, преценил, че има видимост и място и решил да изпревари втория тир. Когато почти го изпреварил, забелязал в далечината пред него светлини, вероятно от приближаващ автомобил и решил да се прибере отново в лентата си. В този момент третият тир, който бил най-отпред, внезапно задействал спирачки и частично навлязъл в лявата лента, като с ремаркетото си закачил преден - десен калник на л.а. „Фолксваген Туарег“, при което лекия автомобил се отклонил към дерето – наляво. Предната половина на колата започнала да навлиза в дерето и в този момент, от другото платно се задал микробус "Мерцедес", който навлязъл от другото платно. Микробусът "Мерцедес" от неговото насрещно движение влязъл пред тира, сякаш е предприемал маневра за изпреварване. Последвал удар между лекия автомобил и микробуса, ударът бил кос в предната дясна част на автомобила, което довело до отклоняване, завъртане на автомобила в дерето и установяването му обърнат на лявата страна. Свидетелите не видели изпаднали хора от микробуса. Всички били живи и в съзнание. На свидетеля не му е известно дали е установена самоличността на водачите на тирите. Шофьорът на микробуса не предприел намаляване на скоростта преди удара. След ПТП свидетелят видял микробуса преобърнат наляво, като така останал до пристигането на полицията. Пътниците вече били излезли от него.

Свидетелят К. Д. К., водач на микробус Мерцедес Спринтер, посочва в показанията си, че пътувал с девет човека - пътници в буса от гр. Г. за Х.. На около 2 км след излизане от Г., при лек завой, е видял насрещен автомобил (Фолксваген Туарег“), който идвал право срещу него, изпреварвайки колона тирове. Ударът настъпил в неговата лента за движение / на Мерцедес Спринтер/. За да избегне челен удар, К. е завил леко наляво, но ударът е настъпил странично. По негови наблюдения „Фолксвагенът“ се е движил с висока скорост. Ф. стояла най-отзад на тройната седалка зад него от лявата страна. Зад него имало една седалка и още една седалка тройна.

От показанията на свидетеля П. Д., очевидец на процесното ПТП, като водач на един от товарните автомобили в колоната, която лек автомобил „Фолксваген“ е предприел да изпреварва, посочва в показанията си, че колоната се е състояла от три - четири товарни автомобила. Свидетелят сочи, че джипът („Фолксваген“) е предприел маневра „изпреварване“ на десен завой, при липса на видимост, и непосредствено пред него е настъпило произшествието. Автомобилът се е блъснал в бял микробус, който се е движил

в своята пътна лента, докато джипът е навлязъл в насрещната лента. Джипът направил опит да навлезе в канавката в ляво от него. Свидетелят категорично заявява, че не е имало контакт между джипа и друг товарен автомобил. Изпреварващият автомобил („Фолксваген“) влязъл в канавката, а микробусът се обърнал зад товарния автомобил. Свидетелят сочи, че първо са извадени момче и момиче от джипа, които са били контактни, а след това е започнала помощ на пострадалите в микробуса, където е имало много хора.

За установяване на неимуществените вреди на ищцата са събрани гласни доказателства.

Свидетелката Г.С. К.а посочва, че познава Ф. повече от 15 години, тъй като работят в една и съща болница. Посочва, че около средата на март 2024г., Ф. претърпяла катастрофа. Свидетелката я видяла, когато я приели в МБАЛ „**“ в град К.. Ищцата била с болки и неподвижна, настанена на легло с болки и в невъзможност сама да се обслужва, била с уринарен катетър и не можела да става. Ф. била около две седмици в болницата, била на обезболяващи и на легло, последните един - два дни преди изписването се опитали да я сложат на инвалидна количка. Когато я изписали от болницата, Ф. не била възстановена, наложило се да се възстановява в къщи, като за нея се грижели дъщерите й. Там първо използвала проходилка, след една седмица патерици и към края на втория - третия месец се придвижвала с бастун. Възстановяването й продължило около три месеца. След третия месец се придвижвала без помощни средства с леко накуцване, тогава се върнала и на работа, като първата седмица на работа била с бастун.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ, е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя, при спазване на изискванията на чл.380 КЗ.

В случая по делото не е спорно наличието на валидно застрахователно правоотношение по сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на процесното ПТП – 15.03.2024 г. за л.а. „Фолксваген Туарег“ с рег.№ **, при „Д.“ ЕАД.

Съдът намира, че следва да приложи законовата разпоредба на чл. 498, ал. 3 КЗ, която обвързва допустимостта на прекия иск от наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "ГО на автомобилистите" и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред застрахователя или пред негов представител. Касае се за рекламационен срок, въведен от законодателя с новия КЗ, с цел предотвратяване или намаляване на съдебните производства по този вид

спорове. Следователно, изтичането на рекламационния срок е предпоставка за възникването на самото право на пряк иск на увреденото лице срещу застрахователя на ГО на автомобилистите.

Ищцата Ф. К. е подала до „Д.“ ЕАД уведомление от 29.03.2024г. за настъпване на ПТП на 15.03.2024 г., а впоследствие в изпълнение на разпоредбата на чл. 380 от КЗ е предявила молба – претенция за заплащане на причинените ѝ неимуществени вреди от 22.11.2024 г.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

В настоящия случай, доколкото няма постановена присъда, която да е задължителна за гражданския съд на основание чл. 300 от ГПК относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, тези предпоставки следва да бъдат установени с доказателства в хода на настоящото производство.

Видно от събраните доказателства по делото – комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза и показанията на свидетелите К. Д. К. и П. К. Д., техническа причина за настъпването на ПТП е навлизането на лек автомобил "Фолксваген" Туарег с рег. № ** в насрещната за него пътна лента /източната/ - пътната лента предназначена за движение на л.а. "Мерцедес" Спринтер с рег. № **, при което е създавал опасност за настъпване на ПТП за водача на лек автомобил "Мерцедес" Спринтер с рег. № **. От техническа гледна точка, за да предприеме изпреварването на колона от товарни автомобил /ГИР/, водачът на л.а. "Фолксваген" Туарег с рег. № ** е било необходимо преди да започне маневрата "изпреварване", да се убеди, че има свободен транспортен коридор да започне маневрата, да я реализира и да се върне безпрепятствено в своята пътна лента /западната/. Водачът на лек автомобил "Мерцедес" Спринтер с рег. № ** е нямал техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП при конкретната пътна обстановка. От техническа гледна точка приносът за настъпване на процесното ПТП е изцяло на водача на л.а. "Фолксваген" Туарег.

С оглед изложеното, съдът намира, че водачът на л.а. "Фолксваген" Туарег с рег. № ** е нарушил разпоредбата на чл. 42, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, според която водач, който ще предприеме изпреварване, е длъжен след като е подал сигнал, да се убеди, че има видимост, свободен път на разстояние, достатъчно за изпреварване и че може да заеме място в пътната лента пред изпреварваното пътно превозно средство, без да го принуждава да намалява скоростта или да изменя посоката на движение. Нарушена е и разпоредбата на чл. 42, ал. 2, т. 2 от ЗДвП - Водач, който изпреварва, е длъжен, когато при изпреварването навлиза в пътна лента, предназначена за насрещното движение, да не създава опасност или пречки за превозните средства, движещи се по нея.

С оглед изложеното, съдът намира, че допуснатите нарушения на водача на лек автомобил марка и модел „Фолксваген Туарег“ с рег. № ** са единствената причина за настъпване на процесното ПТП и направените възражения от ответното дружество за независимо съизвършителство от страна на водача на "Мерцедес" Спринтер с рег. № ** са неоснователни.

Безспорно е установено, че допуснатите нарушения на водача на лек автомобил марка и модел „Фолксваген Туарег“ с рег. № ** се намират в пряка причинна връзка с настъпилите противоправни последици - травмите на Ф. С. К. и следва да се направи извод, че презумцията на чл. 45, ал. 2 ЗЗД не е оборена. Поради изложеното, съдът приема, че деянието на водача на лек автомобил марка и модел „Фолксваген Туарег“ с рег. № ** осъществява всички признаци /обективни и субективни/ на деликтния състав по чл. 45 от ЗЗД. Следователно отговорността на „ДЗИ Общо застраховане“ ЕАД следва да бъде ангажирана, като предявеният иск за неимуществени вреди е доказан по основание.

Относно размерът на иска за неимуществени вреди, съдът намира следното:

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието „справедливост“ не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ №4/23.12.1968 г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания и др.

Видно от заключението на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза, вследствие на процесното ПТП, ищцата е получила счупване на десните странични израстъци на 3 и 4 кръстцов прешлен. Получената травма на костните структури в лумбалния отдел и увредата на двата нерва се възстановява до 3 месеца. За този период от време ищцата се е лекувала в болнична обстановка и в домашни условия. В периода от първия месец оплакванията са били, независимо от аналгетичната терапия, с по-висок интензитет, особено при раздвижване в същия отдел на гръбнака. Във втория месец оплакванията са намалели. През този период от време функционалността на лумбалния отдел на гръбнака значително е била ограничена. В началото придвижването и обслужването е с чужда помощ, впоследствие самостоятелно с помощни средства.

От свидетелските показания на св.К.а, които съдът изцяло кредитира като убедителни, последователни и непротиворечиви се установява, че лечебният и възстановителен период на ищцата е бил около три месеца, изпитвала е силни болки, не е можела да се обслужва сама, налагало се е да

ползва помощни средства за придвижване.

С оглед изложеното съдът приема, че вследствие на претърпените травми при процесното ПТП, ищцата е претърпял значителни болки и страдания, което е довело до ограничения от личен, битов и трудов характер. Ето защо, съобразявайки посочените обстоятелства, възрастта на ищцата – 52 години към момента на ПТП, съдът приема, че справедливо обезщетение за претърпените от Ф. С. К. неимуществени вреди би била **сумата от 40 000лв. /20 451, 68 евро/.**

По възражението за съпричиняване.

В разпоредбата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД е предвидена възможност за намаляване на обезщетението за вреди от деликт, но намаляването на обезщетението е обусловено от наличие на причинна връзка между поведението на пострадалия и произлезлите вреди. За да е налице съпричиняване по смисъла на закона, пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, независимо дали е действал виновно. Приложението на посоченото правило е обусловено от наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия, с което обективно е създал предпоставки или възможности за настъпване на увреждането, т. е. в хипотеза, когато е налице причинна връзка между действията или бездействията на пострадалия и вредоносния резултат. В този смисъл е и задължителната съдебна практика - т. 7 на ППВС № 17/63 г.

От страна на ответното дружество е направено възражение за неизползване на обезопасителен колан при настъпване на процесното ПТП от ищцата Ф. С. К..

В заключението на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза е направен извод, че вида на травмата на гръбначния стълб на ищцата отговаря за странично политане, което предпазният колан не е в състояние да предпази. Ако предпазният колан не е бил поставен, е имало вероятност да е налице фрактура в областта на прешленните тела, тежки дискови хернии, разместване в областта между прешлените, както и черепно-мозъчна травма. Според вещите лица, всички изброени видове травми са избегнати, поради задържане на тялото върху седалката от предпазния колан, без политане напред и свободно движение на тялото, което би довело до много повече и по-тежки травми. Поради това, съдът намира, че направеното възражение за съпричиняване е неоснователно и недоказано и следва да се отхвърли.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

В чл. 429, ал. 2, т. 2 и чл. 493, ал. 1, т. 5 от КЗ изрично е регламентирано, че застрахователното покритие включва и лихвите за забава. Следователно застрахователят отговаря за лихвата за забава, когато застрахованият отговаря за тях пред увреденото лице, което в хипотезата на деликта произтича от правилото на чл. 84, ал. 3 от ЗЗД, но само за лихвите за забава в рамките на

застрахователната сума и считано от датата на уведомяване от застрахования за настъпването на застрахователното събитие или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна – арг. от [чл. 429, ал. 3](#) и [чл. 430, ал. 1, т. 2 от КЗ](#).

В настоящия случай по делото са представени доказателства, че ищцата Ф. К. е подала до „Д.“ ЕАД, уведомление от 29.03.2024г. за настъпване на ПТП на 15.03.2024 г./л.19/, а впоследствие в изпълнение на разпоредбата на чл. 380 от КЗ е предявила молба – претенция за заплащане на причинените ѝ неимуществени вреди от 22.11.2024 г./л.21-23/.

Следователно, съдът като съобрази горепосочените разпоредби и при липса на други данни следва да приеме, че **29.03.2024 г.** е датата, на която застрахователят е уведомен за настъпване на застрахователното събитие и от този момент следва да се начислява лихва за забава до окончателното плащане.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че „Д.“ ЕАД следва да заплати на Ф. С. К. **сумата 40 000лв. /20 451, 68 евро/**, представляваща обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди от ПТП, настъпило на 15.03.2024 г., ведно със законната лихва, считано от 29.03.2024 г. (датата на уведомлението до застрахователя) до окончателното плащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** предявеният иск над сумата от **40 000 лв. /20 451, 68 евро/** до претендирания размер от **60 000 лв. /30 677, 51 евро/** като неоснователен.

По отговорността за разноски:

В хода на производството е представен договор за правна защита и съдействие, сключен с ищцата, в който е обективизирано договорено адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАДв с Адвокатско дружество „Й. **“.

Съгласно решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС Наредба № 1/2004 г. за МРАВ е равнозначна на хоризонтално определяне на задължителните минимални тарифи, забранено от чл. 101 от ДФЕС, имащ директен ефект в отношенията между частноправните субекти и пораждащ правни последици за тях, поради което се явява нищожна. В този смисъл съдът е свободен да определи размера на дължимото адвокатското възнаграждение по своя преценка, съобразявайки се с приетите до настоящия момент критерии – фактическа и правна сложност на делото, обем на осъществената правна защита – написване на искова молба или подаване на отговор, явяване в съдебни заседания, представяне или не на писмени бележки по делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

Доколкото актовете на СЕС за задължителни за българските съдилища, претендираното адвокатско възнаграждение следва да бъде определено от съда по посочените по - горе критерии.

В конкретния случай предметът на делото е пряк иск на пострадало лице към застрахователя по застраховка "Гражданската отговорност на автомобилистите" за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди при

ПТП. Направено е възражение от ответника за съпричиняване и доказателствени искания за установяване на обстоятелствата, относими към приложението на чл. 52 и чл. 51, ал. 2 ЗЗД, които по правило и по своя характер са очаквани процесуални действия по такъв вид дела. В производството е изслушана една комплексна експертиза и показанията на петима свидетели. Адвокатът се е явил и в трите открити съдебни заседания, поставял е въпроси на свидетелите и вещите лица и е представил подробни писмени бележки. Поради това съдът намира, че с оглед фактическа и правна сложност на делото и обема на оказаната правна помощ на ищците адвокатското възнаграждение следва да бъде определено **в размер на 6 000 лв. с ДДС /3 067, 75 евро/.**

С оглед изхода на делото „Д.“ ЕАД следва да заплати на Адвокатско дружество „Й. **“ адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ на ищцата **в размер на 4 000 лв. /2 045, 17 евро/, съразмерно с уважената част от иска.**

Ответното дружество е направило следните разноски: възнаграждение за изготвяне на комплексна съдебномедицинска и автотехническа експертиза в размер на 1 452, 09 евро, депозит за явяване на свидетели в размер на 134 евро. Съдът на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв./102, 26 евро/ или в общ размер на 1 688, 35 евро.

С оглед изхода на делото Ф. С. К. следва да заплати на „Д.“ ЕАД направените по делото **разноски в размер на 557.16 евро, съразмерно с отхвърлената част от иска.**

С оглед изхода на делото „Д.“ ЕАД на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса **в размер на 1 600 лв./818, 07 евро/.**

Съгласно [чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България \(ЗВЕРБ\)](#), решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и [Регламент \(ЕС\) 2025/1409](#) на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на [Регламент \(ЕО\) № 2866/98](#) по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е евро, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, горепосочените суми следва да се превалутират по правилата на [чл. 12-13 от ЗВЕРБ](#), тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Д.“ ЕАД с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С.** **да заплати на** Ф. С. К., ЕГН *****, с адрес: гр. К., ** **сумата**

20451,68 евро /двадесет хиляди четиристотин петдесет и едно евро и 68 евроцента/ /40 000 лв./, представляваща обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди от ПТП, настъпило на 15.03.2024 г., ведно със законната лихва, считано от 29.03.2024 г. (датата на уведомлението до застрахователя) до окончателното плащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ предявения иск над сумата от **20 451, 68 евро /40 000 лв./ до претендирания размер от 30 677, 51 евро / 60 000 лв. / като неоснователен.****

Горепосочената сума може да бъде заплатена по следната банкова сметка: IBAN: **, BIC: ** при „О.“ АД с титуляр Ф. С. К..

ОСЪЖДА „Д.“ ЕАД с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С.** да заплати на Адвокатско дружество „Й. ***“ с адрес: гр.С.**, адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ на ищцата Ф. С. К. в размер на **2 045, 17 евро /4 000 лв./ съразмерно с уважената част от иска.**

ОСЪЖДА Ф. С. К., ЕГН *****, с адрес: гр. К., ** да заплати на „Д.“ ЕАД с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С.** направените по делото **разноски в размер на 557.16 евро /петстотин петдесет и седем евро и 16 евроцента/, съразмерно с отхвърлената част от иска.**

ОСЪЖДА „Д.“ ЕАД с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С.** да заплати в полза на Държавата, по бюджета на Съдебната власт, държавна такса в размер на **818, 07 евро /1 600 лв./. съразмерно с уважената част от иска.**

РЕШЕНИЕТО е постановено с участието на трето лице - помагач на страната на ответника „З.“ АД. с ЕИК ** адрес: гр. С.**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред П. апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Стара Загора: _____